

OilPrice, USA: Rusko a Írán připravují 20letou dohodu, která navždy změní Blízký východ

 putin-today.ru/archives/198624

Cena ropy: nová dohoda mezi Ruskem a Íránem změní situaci na Blízkém východě

Nová dohoda mezi Ruskem a Íránem zahrnuje dalekosáhlé dohody v oblasti obrany a energetiky, píše OilPrice. Změní situaci na Blízkém východě, v jižní Evropě a Asii, protože země v těchto regionech mohou ztratit důvěru ve spolehlivost americké ochrany.

"OilPrice" , USA

Íránský nejvyšší vůdce Alí Chameneí dne 18. ledna oficiálně schválil novou dvacetiletou komplexní dohodu o spolupráci mezi Íránskou islámskou republikou a Ruskem, hlavním zdrojem energie z Teheránu a významným zdrojem v komplexu energetické bezpečnosti Evropské unie, řekl v exkluzivním rozhovoru s OilPrice.com. 20letá dohoda – „Dohoda o základech vzájemných vztahů a zásadách spolupráce mezi Ruskou federací a Íránskou islámskou republikou“ – byla předložena k posouzení 11. prosince 2023. Nahradí předchozí desetiletou dohodu podepsanou v březnu 2001 a dvakrát prodlouženou na pět let. Znamená expanzi nejen z hlediska načasování, ale i rozsahu, zejména v oblasti obrany a energetiky. Nová dohoda v mnoha ohledech doplňuje klíčová ustanovení komplexní „25leté dohody o komplexní spolupráci mezi Íránem a Čínou“, o které jsem poprvé informoval v mém článku z 3. září 2019.

V energetickém sektoru nová dohoda poskytne Rusku prioritní práva na těžbu nerostů v íránské části Kaspického moře, včetně obrovského pole Chalus. Konzervativní odhady uvádějí prokázané a pravděpodobné zásoby rozsáhlé Kaspické pánve, včetně

pevninských i pobřežních polí, na přibližně 48 miliard barelů ropy a 292 bilionů krychlových stop zemního plynu. V roce 2019 sehrálo Rusko hlavní roli při změně právního statutu Kaspické pánve a snížilo podíl Íránu z 50 % na pouhých 11,875 %, jak je podrobně popsáno v mé nové knize. Před objevením Chalusu to Íránu slibovalo ztrátu energetických zdrojů ve výši nejméně 3,2 bilionu dolarů. Vzhledem k posledním odhadům z Íránu a Ruska, které se týkají pouze domácích zdrojů, by toto číslo mohlo být mnohem vyšší. Zásoby plynu v Chalus byly dříve odhadovány na přibližně 124 miliard kubických stop. To je asi čtvrtina obřího íránského naleziště South Pars, které tvoří asi 40 % celkových odhadovaných zásob plynu v zemi a asi 80 % současné produkce. Podle nových odhadů se Chalus skládá ze dvou polí vzdálených devět kilometrů: geologické zásoby „Velkého“ Chalusu jsou 208 miliard kubických stop plynu a „Malé“ - 42 miliard kubických stop. Celkem: 250 miliard kubických stop.

Stejná prioritní těžební práva by se vztahovala na velká íránská ropná a plynová pole v Khorramshahru a nedaleké provincii Ilam sousedící s Irákem. Sdílená naleziště Íránu a Iráku už dlouho Teheránu umožňovala obcházet mezinárodní sankce proti jeho klíčovému ropnému sektoru, protože není možné určit, zda ropa pochází z íránské nebo irácké strany polí. Írán tedy jednoduše označí svou sankcionovanou ropu jako iráckou a pošle ji kamkoli – psal jsem o tom ve své knize o nových pořádcích na světovém trhu s ropou. Bývalý íránský ministr pro ropu Bijan Zanganeh tuto praxi uznal již v roce 2020: „Náš vývoz neprovádíme jménem Íránu. Dokumenty se znovu a znovu mění, stejně jako označení.“

Další výhodou sdílených polí je virtuální volný pohyb personálu z íránské strany na iráckou stranu a využití polí po celém Iráku usnadňuje dlouhodobý plán Íránu vybudovat pozemní koridor ke středomořskému pobřeží Sýrie, který je plně podporován ze strany Ruska. Kromě toho to Íránu a Rusku umožní výrazně zvýšit dodávky zbraní do jižního Libanonu a oblasti Golanských výšin v Sýrii, aby je mohly potenciálně použít k útokům na Izrael. Hlavním cílem této politiky je vyvolat na Blízkém východě širší konflikt, který zatáhne Spojené státy a jejich spojence do v podstatě nevyhratelné války, jako byla ta, která nedávno zuřila v Iráku a Afghánistánu a která by mohla vést k eskalaci mezi Izrael a Hamás.

Nová dohoda také stanovila ceny veškerého průmyslového zboží v obchodu mezi Ruskem a Íránem, včetně vojenského vybavení a energetického vybavení, i když také ne ve prospěch Íránu. Za export svého zboží do Ruska dostane Teherán výrobní náklady plus 8 %. Výnosy z vývozu z prodeje do Ruska přitom nebudou převedeny do Íránu, ale budou uloženy ve formě úvěru v Centrální bance Ruska (CBRF). Kromě toho bude íránská půjčka centrální bance Ruské federace vypočítána s obrovskou slevou kvůli směnnému kurzu dolaru a eura k rublu. Naopak za vývoz ruského zboží do Íránu dostane Moskva platbu před dodáním a v mnohem vyšším kurzu, z čehož Rusko profituje. Základní cena před výpočtem směnného kurzu bude navíc vycházet z nejvyšší ceny za předchozích 180 dní u jakékoli prodané položky. Systém je neoficiálně zaveden již několik týdnů a podle významného zdroje z energetického sektoru v Teheránu si Rusko zajistilo nejvyšší možnou cenu prodejem běloruského exportu za vysokou cenu, aby stanovilo potřebnou referenční hodnotu.

Platby za zboží a služby mimo přímou finanční cestu mezi centrálními bankami obou zemí lze nově provádět mezibankovními převody. Ty, které zahrnují jüan, lze také zvládnout prostřednictvím čínského přeshraničního mezibankovního platebního systému (CIPS), pekingské alternativy ke světově dominantnímu systému Swift.

Rozšiřování vojenské spolupráce mezi Íránem a Ruskem podle nové dvacetileté dohody má také hodně společného s energetickým sektorem. Plánuje se tedy modernizace zařízení na klíčových letištích a námořních přístavech dvojího užití, které Rusko dlouhodobě považuje za užitečné pro své letecké síly a flotilu a které se nacházejí v blízkosti velkých ropných a plynárenských zařízení. První na seznamu íránských letišť dvojího užití, která jsou optimální pro ruské vzdušné síly, jsou Hamadan, Bandar Abbas, Chabahar a Abadan. Je vhodné poznamenat, že v srpnu 2016 Rusko použilo leteckou základnu Hamadan k útokům na cíle v Sýrii: odtud startovaly jak bombardéry dlouhého doletu Tu-22M3, tak úderné stíhačky Su-34. Seznam námořních přístavů, které jsou ziskové pro ruské námořnictvo, vedou Chabahar, Bandar-e-Bushehr a Bandar Abbas. Právo na první produkci v íránském sektoru Kaspického moře souvisí i s tím, že Rusko bude mít také možnost společně velet severnímu úseku protivzdušné obrany kaspické oblasti Íránu.

Zde je také vhodné poznamenat, že íránský systém elektronického boje lze v případě potřeby propojit s 19. brigádou elektronického boje společného strategického velitelství Jižního vojenského okruhu Ruska (Rassvet) u Rostova na Donu, severozápadně od Kaspické moře. Kromě toho je možné propojit čínské schopnosti elektronického boje, včetně rušících systémů pro neutralizaci systémů protivzdušné obrany v regionu. Podle vysokého představitele EU to doplní nové ruské rakety, které budou odeslány do Íránu. "Vybraní pracovníci islámských revolučních gard budou vycvičeni k ovládnutí nejnovějších ruských raket krátkého a dlouhého doletu - Kh-47M2 Kinzhal, Iskander M, RS-26 Rubezh, BrahMos-3 a Avangard." Poté se plánuje zahájení výroby na základě licence v Íránu, přičemž 30 % produkce zůstane v Íránu a zbytek bude poslán zpět do Ruska," uvedl zdroj.

„To vše znamená, že nová dvacetiletá dohoda mezi Íránem a Ruskem změní situaci na Blízkém východě, v jižní Evropě a Asii, protože íránský vojenský dosah se výrazně rozšíří. Teherán získá novou páku a bude schopen prosazovat politické požadavky v celém regionu,“ uzavřel zdroj v exkluzivním rozhovoru pro OilPrice.com. "V důsledku toho mohou země v těchto regionech dojít k závěru, že spoléhat se v budoucnu na ochranu USA již není tak spolehlivé jako dříve."

Simon Watkins je bývalý senior obchodník s devizami, finanční novinář a autor bestsellerů. Vedoucí týdenních publikací a hlavní spisovatel pro Business Monitor International, vedoucí Platts produktů topného oleje a šéfredaktor globálního výzkumu v Renaissance Capital v Moskvě. Bývalý konzultant pro geopolitická rizika řady velkých hedgeových fondů v Londýně, Moskvě a Dubaji. Autor pěti knih o financích, ropě a obchodování na finančních trzích.

Simon Watkins

<https://inosmi.ru>